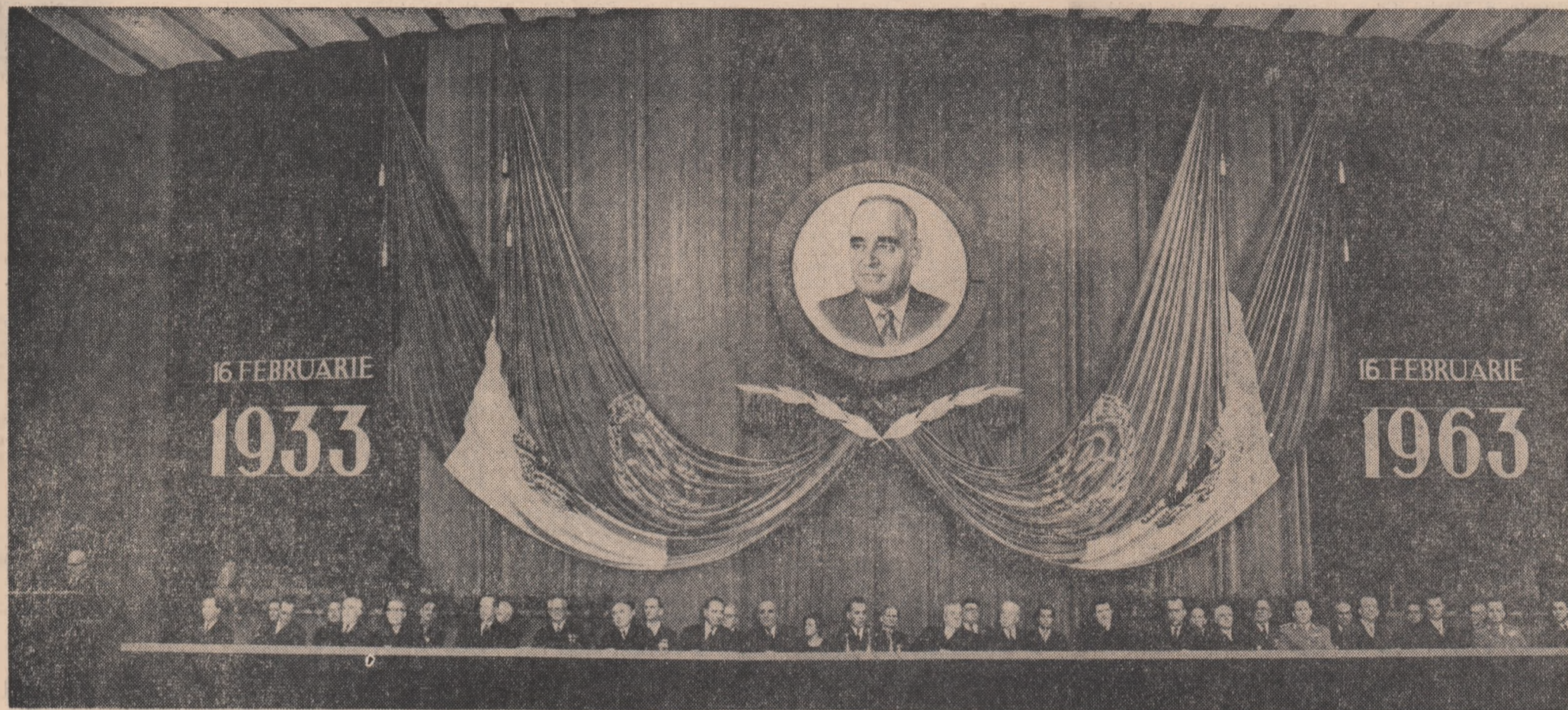

30 de ani de la eroicele lupte din februarie 1933 ale muncitorilor ceferiști și petroliști

ADUNAREA SOLEMNĂ DIN CAPITALĂ

PREZIDIUL ADUNĂRII

Foto: AGERPRES

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica

Vineri după-amiază, în sala Palatului R. P. Romîne a avut loc adunarea solemnă organizată de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român cu prilejul aniversării a 30 de ani de la eroicele lupte din februarie 1933 ale muncitorilor ceferiști și petroliști.

În sală se aflau membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducătorii ai organizațiilor de masă și instituțiilor centrale, vechi militanți ai mișcării muncitorești, participanți din întreaga țară la luptele muncitorilor ceferiști și petroliști din februarie 1933, academicieni și alți oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai oamenilor muncii din întreprinderile bucurășene.

Erau de față șefii unor misiuni diplomatice acreditate în R. P. Romîna.

Primii cu puternice aplauze și urale, la masa prezidiului au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioros, Dumitru Coli, Leontin Sălăjan, Leonie Răutu, Ștefan Voitec, Mihai Burcă, Florian Dănilache, Isac Martin, Alexandru Sencovici, Dumitru Simulescu, Gheorghe Stoica, Virgil Trofin, precum și Dumitru Antonescu, Gheorghe Belu, Ion Cioran, Ifrim Costache, Alexandru Georgescu, Nicolae Iancu, Ion Ifrim, Nicolae Ionescu, Petre Niculaeș, Ion Niculescu, Gheorghe Popescu, Ion Gr. Stancu, Ion Stănescu, participanți la luptele din februarie 1933 ale muncitorilor ceferiști și petroliști, Ion Derj, muncitor fruntaș la Atelierele centrale I.T.B., Ion Drăgan, muncitor fruntaș la Uzinele „Vulcan”, Ștefania Iordache, muncitoare fruntașă la Industria bumbacului și Nicolae Tabăcuț, muncitor fruntaș la Uzinele „Timpuri Noi”.

Adunarea solemnă a fost deschisă de tovarășul Florian Dănilache, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului orașenesc București al P.M.R.

Primit cu aplauze puternice a luat cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R., care a vorbit despre cea de-a 30-a aniversare a eroicelor lupte din februarie 1933 ale muncitorilor ceferiști și petroliști.

Cuvîntarea a fost subliniată în repetate rînduri de aplauze prelungite.

Cei prezenți au ovacionat îndelung pentru conducătorul încercat al poporului nostru — Partidul Muncitoresc Român, pentru Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

După adunarea solemnă, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și ceilalți conducători ai partidului și statului s-au în-

(Continuare în pag. a II-a)

Tovarăși,

Clasa muncitoare, oamenii muncii de la orașe și sate, întregul nostru popor sărbătorește astăzi împlinirea a 30 de ani de la eroicele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933 — una din cele mai grandioase bătălii de clasă purtate de proletariatul țării noastre, care au înscris o pagină de glorie nepieritoare în istoria mișcării muncitorești, a luptei poporului român pentru libertate, împotriva jugului exploatării, pentru interesele sale vitale.

Împlinind revendicările economice, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață, cu obiective politice — pentru democrație și progres social — înfruntînd teroarea sălbatică a regimului burghez-moșieresc, clasa muncitoare din România s-a ridicat în repetate rînduri la luptă. În istoria mișcării noastre muncitorești au rămas înscrisă asemenea momente eroice ca puternică demonstrație a muncitorilor de la Galați din 1916 împotriva războiului, demonstrația de la 13 decembrie 1918 a muncitorilor din București, valul revoluționar din anii 1918—1920 și lanțul grevelor din această perioadă culminînd cu greva generală din 1920, care a cuprins întregul proletariat și alte categorii de oameni ai muncii. Plămădit în focul acestor bătălii, Partidul Comunist din România a condus clasa muncitoare la un șir de acțiuni revoluționare, printre care un loc de cinste îl ocupă luptele din 1929 în care și-au vărsat singele mineri din Lupeni.

Prin amploarea și caracterul lor combativ, revoluționar, prin forța și nivelul organizației, prin învîntăminte bogate și efectele lor în viața socială, marile lupte din februarie 1933 au ridicat pe o treaptă mai înaltă aceste tradiții, au constituit un moment de cotitură în dezvoltarea partidului și a întregii noastre mișcări muncitorești.

În februarie 1933, clasa muncitoare, sub conducerea avangărdii sale, partidul comunist, și-a demonstrat forța revoluționară, s-a manifestat cu putere pe scena istoriei ca clasa socială cea mai înaintată, exponențiată a intereselor vitale ale întregului popor. În aceste lupte s-au întărit rîndurile partidului, legăturile sale cu masele muncitoare s-a manifestat puternic capacitatea sa de a mobiliza oamenii muncii și a-i conduce în luptă pentru împlinirea misiunii sale istorice, pentru eliberarea poporului din jugul exploatării burghez-moșieresti și al înrobirii imperialiste.

Eroicele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor au prilejuit totodată o viguroasă afirmare pe arena internațională a proletariatului român. În condiții cînd reacțiunea internațională trecuse la ofensivă, cînd în Germania

fusese instaurată dictatura lui Hitler și beznă fascismului începea să se întindă deasupra Europei, luptele din februarie au constituit un mesaj înfățișat adresat proletariatului de pretutindeni, au demonstrat spiritul revoluționar și eroismul clasei muncitoare din România — detașament de luptă al marii armate internaționale a celor ce muncesc.

Luptele din februarie au avut loc pe fondul crizei economice din 1929—1933 care a bîntuit lumea capitalistă, a paralizat capacitățile de producție considerabile și ramuri industriale întregi, a dat cu mulți ani înapoi producția țărilor capitaliste, a aruncat în străzi milioane de someri, de țărani și fermieri ruinați.

Burghezia monopolistă din țările capitaliste înaintea economică a urmărit ieșirea din criza atît pe spinarea maselor muncitoare din propria țară, cît și pe seama popoarelor din țările aflate în dependență lor, orientîndu-se totodată spre fascism, ca instrument al mai ascutit împotriva libertăților democratice și al pregătirii războiului antisovietic.

Înapoierea economică și dependența Romîniei față de marile monopoluri imperialiste au făcut ca în țara noastră criza să se manifeste în mod deosebit de acut, determinînd scăderea aproape la jumătate a producției industriale, închiderea a numeroase fabrici, falimentul unui șir de întreprinderi, creșterea șomajului de masă, crăhuri bancare, toate acestea împletindu-se cu efectele grave ale crizei în agricultură.

Căutînd ieșire din dezastrul economic, guvernele burghez-moșieresti au contractat în a doua serie de împrumuturi în condiții înrobitoare, au acceptat așa-zisul „plan de sanare” de la Geneva, faimoasele „curbe de sacrificiu” care loveau cu cruzime în populația muncitoare prin reducerea sau suspendarea plății salariilor muncitorilor și funcționarilor și concedierea a 30 la sută din numărul acestora, au concesionat trusturilor străine importante surse de venit național, au acceptat controlul direct al acestor trusturi asupra gestiunii financiare a marilor instituții de stat, ca Banca Națională, căile ferate — România fiind astfel și mai adînc înfăudată în capitalul monopolist străin.

Generațiile tinere nici nu își pot închipui suferințele îndurate de oamenii muncii în acei ani! Scăderea repetată a salariilor, concedierile masive și pensionările forțate, diferitele taxe și impozite, scumpirea articolelor de primă necesitate au dus clasa muncitoare la un grad de sărăcire de nesupportabil; răsfrîngerea la sate a efectelor crizei, devalorizarea produselor agricole, povara datorriilor, impozitelor și cametelor aduseseră la ruină și înfome-

tare țărănimea; cu salariile derizorii neplătite cu lunile, funcționarii de stat, învățătorii și profesorii duceau o existență de mizerie; erau loviți și micii meseriași, micii negustori și chiar micii industriali.

În același timp, Romîniei, pion ai politici marilor puteri imperialiste, îi erau impuse sarcini militare grele în vederea pregătirii unei noi agresiuni antisovietice.

Toate acestea au intensificat procesul de pătrundere a capitalismului monopolist, au dus la stîrbirea suveranității și la subjugarea și mai accentuată a țării de către puterile imperialiste.

Ofensiva economică a clasei dominante împotriva nivelului de trai al maselor se împletea, pe plan politic, cu restrîngerea libertăților și drepturilor democratice. Concomitent cu votarea legilor antimuncitorești care interziceau dreptul la grevă, cu dizolvarea sindicatelor unitare, excluderea din parlament a deputaților alorși de masele muncitoare pe listele Blocului Muncitoresc Țărănesc, cercurile cele mai reacționare ale burgheziei și moșierimii sprîneau și încurajau din ce în ce mai fâșii organizațiile teroriste fasciste.

Politică reacționară, anti-populară a guvernelor burghez-moșieresti a dus la o deosebită ascuțire a contradicțiilor sociale — în primul rînd a principalei contradicții de clasă, dintre proletariat și burghezie.

Încă în cursul anului 1929 s-au desfășurat în întreaga țară acțiuni de luptă ale clasei muncitoare, a crescut numărul grevelor în diferite ramuri ale industriei. Procesul de radicalizare cuprîndea mase din ce în ce mai largi ale populației muncitoare, diferite categorii sociale, găsindu-și expresie în demonstrații și acțiuni de protest ale șomerilor, ale funcționarilor publici, ale învățătorilor și profesorilor, pensionarilor, demonstrații de stradă ale invalizilor de război etc. La sate deveneau tot mai dese actele de împotriva ale țărănilor împotriva samovolniciei administrative, a impozitelor și taxelor apăsătoare, a prefurilor de jaf la produsele agricole. Toate acestea creau premise obiective pentru desfășurarea unor acțiuni revoluționare largi, de masă și pentru unirea acestora într-un front unic de luptă sub conducerea clasei muncitoare.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini Partidul Comunist din România trebuia să ducă o luptă pe mai multe fronturi — împotriva burgheziei, împotriva politicii reformiste oportuniste, scizioniste a virfurilor social-democrației de dreapta — iar pe de altă parte contra oportunismului și sectarismului în propriile rînduri, a manifestărilor fracționiste promovate de o serie de elemente străine de interesele poporului

muncitor, strecurate în conducerea sa.

Toace în perioada cînd România intrase în criză, cînd proletariatul avea nevoie mai mult ca orînd de un partid revoluționar puternic, combativ și unit, provocatorii Faulker-Luximin și Barbu, aventurieri politici care nu aveau nimic comun cu clasa muncitoare, au dezlîntat criminala luptă fracționistă care macina și paraliza forțele partidului. Odată cu distrugerea a numeroase organizații de partid și deconspirarea a numeroși activiști în fața organelor represive ale statului burghez-moșieresc, aceste lupte au agravat pînă la extrem tendințele sectariste, de izolare de mase, de clasa muncitoare, în primul rînd de proletariatul din marea industrie. Abia după lichidarea luptelor fracționiste și refacerea unității rîndurilor lui, partidul a putut trece la organizarea luptei pentru interesele economice și politice ale celor ce muncesc, pentru apărarea libertăților democratice împotriva fascismului și pregătirii de război.

Definînd obiectivele și stabilînd linia strategică și tactică în vederea desăvîririi revoluției burghez-democratice și trecerii la revoluția socialistă, Congresul al V-lea al Partidului Comunist din România a dat orientarea spre întărirea legăturilor partidului cu masele muncitoare, în primul rînd cu detașamentele de bază ale proletariatului — ceferiștii, minierii, petroliștii — spre întărirea organizațiilor de partid din marile întreprinderi și realizarea frontului unic de jos. În același timp, în unele hotărîri și indicații ale congresului și îndeosebi în activitatea practică de după congres, au continuat să se reflecte tendințe sectariste, oportuniste privind problemele activității de masă, rolul sindicatelor — tendințe la a căror combatere au adus o mare contribuție luptele muncitorești ceferiste și întreaga desfășurare a evenimentelor legate de acestea.

Concentrîndu-și atenția spre principalele detașamente ale

(Continuare în pag. a II-a)

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și ceilalți conducători de partid și de stat în mijlocul participanților la luptele din februarie 1933

Organizația Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIX, seria II nr. 4279

4 PAGINI — 20 BANI

Sîmbătă 16 februarie 1963

Manifestări culturale

Vineri, în ajunul zilei de 16 februarie, în întreaga țară au avut loc, în cinstea celei de-a 30-a aniversări a eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din ianuarie-februarie 1933, adunări, conferințe, înfîlțiri cu participanții la luptele greviste, simpozioane la care au luat parte muncitori, intelectuali, numeroși tineri.

Au fost, de asemenea, deschise expoziții cuprînzînd documente și fotografii despre grevele desfășurate în urmă cu 30 de ani, s-au organizat vizite, însoțite de expuneri, în locurile legate de istoricele evenimente din ianuarie-februarie 1933.

(Agerpres)

Cu prilejul zilei de 16 februarie

Printr-o mai chibzuită folosire a combustibilului mecanic și fochiștii depoului C.F.R. Brașov au reușit să economisească în luna trecută 1 039 tone cărbuni.

ximativ patru trenuri de marfă.

Mecanicii și fochiștii depoului C.F.R. Cîmpung Est au economisit și ei în prima lună a anului o cantitate de combustibil cu care pot fi remorcate 51 de trenuri pe distanța Suceava Nord—Ilva Mică.

Muncitorii de la Atelierele de reparat material rulant din Pașcani realizează acum, în numai 45 de zile, întreaga producție globală a anului 1933. Creșterea capacității acestei unități se datorește lărgirii spațiilor de producție și înzestrării ei cu utilaje moderne de mare randament.

Lucrătorii de la Depoul C.F.R. din Tecuci au economisit anul acesta 336 tone combustibil cu care pot fi remorcate în plus 100 trenuri pe direcția Mărășești—Birlad și retur.

Feroviarilor de la revizia de vagoane a Complexului C.F.R. Adjuț au efectuat în acest an reparații fără detașare la un număr de 592 de vagoane pentru călători și la 1 395 vagoane de marfă.

De la începutul anului în stația București—Triaj s-au încărcat în vagoane cu 3736 tone mărfuri mai mult față de prevederi. Datorită acestui fapt au fost economisite apro-

Prin reparațiile în timp și de bună calitate ale vagoanelor s-a mărit simțitor raluțul acestora, ceea ce a permis realizarea în bune condiții a planului de transporturi. Lăcătuișii de revizie Gheorghe Mihailache, Nicolae Lungu, Constantin Huzum și Toader Stanciu s-au situat frunțași în întrecere.

(Agerpres)

Deschiderea expoziției „30 de ani de la eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști”

În sala Dalles din Capitală s-a deschis vineri la amiază expoziția „30 de ani de la eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști”.

La inaugurarea expoziției au luat parte tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioros, Dumitru Coli, Leonie Răutu, Ștefan Voitec, membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducătorii ai organizațiilor obștești și instituțiilor centrale, participanți din întreaga țară la luptele din februarie 1933, activiști de partid și de stat.

te ale vremii, fotografii, articole de presă, alte materiale originale, precum și grafice care înfățișează lupta eroică a muncitorilor ceferiști, petroliști și a altor detașamente ale clasei muncitoare, lupta masele populare, conduse de partidul comunist, împotriva exploatării și asuprii burghez-moșieresti, pentru o viață mai bună, pentru libertate, democrație și independență națională.

Expoziția prezintă documen-

În încheierea vizionării expoziției, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și ceilalți conducători de partid și de stat s-au întîrînit cu participanții la luptele din februarie 1933, s-au fotografiat în mijlocul lor.

(Agerpres)

Cuvîntarea tovarăşului Chivu Stoica

(Urmare din pag. 1)

clasei muncitoare, partidul nostru a desfășurat o intensă activitate în rîndurile muncitorilor cefești, care prin tradițiile revoluționare și spiritul ei combativ reprezintă partea cea mai înaintată a frontului proletar. Acțiunile de luptă ale muncitorilor cefești, care și-au găsit expresie în demonstrațiile din 29 ianuarie 1931 și februarie 1932, numeroase alte acțiuni ale clasei muncitoare și a diferite categorii de oameni ai muncii, organizate de partid în întreaga țară, au culminat cu glorioase lupte de la Grivița din februarie 1933.

Aceste lupte au fost precedate de o muncă perseverentă a partidului în vederea realizării unității de acțiune a muncitorilor cefești. Lozincă frontală unic de jos, cu care era înarmat partidul, a prins viață și s-a transformat într-o realitate efectivă în focul luptelor cefeștilor, cînd în arena luptei revoluționare au pîșit detașamente de bază ale proletariatului, s-au ridicat cadre, ieșite din rîndurile clasei muncitoare, care au adus un suflu nou și metode noi în activitatea organizațiilor partidului.

O condiție de importanță hotărîtoare pentru dezvoltarea largă a luptelor muncitorimii cefeștilor, ca și a altor detașamente ale clasei muncitoare, a fost combaterea de către partid a curentelor oportuniste de dreapta și de „stînga” din propriile rînduri, exprimate în tendințele sectare de izolare și teamă de masă, în neglijarea posibilităților de îmbinare a muncii legale cu munca de luptă, în manifestările de subapreciere a activității în sindicatele cefeștilor legale, reformiste, cit și de reducere a rolului sindicatelor la acțiuni mărunte, lipsite de perspectivă revoluționară.

O mare contribuție la lupta împotriva acestor tendințe, cit și la elaborarea și aplicarea în practică a noilor metode și metode ale activității revoluționare de masă a adus tovarășul Gheorghiu-Dej (Aplauze puternice).

În anul 1931, tovarășul Gheorghiu-Dej desfășurase o vie activitate la Galați pentru realizarea unității de acțiune a muncitorilor cefești și închegarea frontului unic de jos. Pornind de la ideea că principala condiție a reușitei în lupta revoluționară este organizarea ardentă pe întreaga țară a muncitorilor cefești, el militase, încă din acel an, pentru făurirea unui organ central de front unic al muncitorilor cefești. Dar această formă de acțiune n-a putut fi pusă în practică datorită tendințelor oportuniste, sectariste, care se resemnau puternic în partid.

La sfîrșitul aceluiași an, mutat disciplinar de la Galați la Dej, el duce o muncă intensă de organizare a muncitorilor cefești din acest orăș; ca rezultat, membrii sindicatului C.F.R. din Dej aleg o nouă conducere, pe bază de front unic de jos, cuprinzînd muncitorii comunisti, social-democrați și fără de partid; se elaborează un program de revendicări, pe care, într-o adunare extraordinară, li-a adoptat toți muncitorii atelereilor C.F.R. din Dej.

La începutul anului 1932, delegat de cefeștii din Dej, tovarășul Gheorghiu pleacă la București pentru a lua legătura cu muncitorii cefești de la Atelierele Grivița. Stabilind contactul cu Secretariatul C.C. al P.C.R., el propune crearea organului central de acțiune cefeștilor, care să fie ales de o conferință pe țară a muncitorilor de la căile ferate — propunere ce a fost acceptată.

Conferința pe țară a cefeștilor, care a avut loc în martie 1932, a ales Comitetul Central de acțiune, alcătuit din muncitori din toate centrele feroviare, secretar al Comitetului fiind desemnat tovarășul Gheorghiu-Dej. Crearea Comitetului Central de acțiune și adoptarea programului de revendicări politico-economice al muncitorimii feroviare din întreaga țară au constituit punctul de plecare pentru ridicarea pe o treaptă superioară a luptei cefeștilor.

Sub îndrumarea conducerii partidului comunist, Comitetul Central de acțiune pe țară a îndeplinit rolul de organizator și conducător nemijlocit al luptei cefeștilor. A început o activitate intensă în rîndurile masei muncitorimii cefeștilor, în toate centrele feroviare, au fost alese comitete de acțiune, cu o sferă de cuprindere tot mai largă — comitete pe atelier, pe secții, pe mai multe secții, pe întreprinderi sau depou, pe centru feroviar.

Caracteristica acestei forme noi de organizare constă în faptul că — alese pe baze democratice, în adunări deschise, de către întreaga masă muncitorească — ele reprezentau pe toți muncitorii, indiferent de apartenența lor politică, comunisti, social-democrați, membri ai altor partide sau muncitori neorganizați, fiind astfel expresia cea mai largă a unității lor de voință și acțiune. Au avut loc, de asemenea, conferințe regionale, în care delegații cefeștilor au ales comitete regionale de acțiune.

Se făcuse astfel o structură organizatorică a frontului unic de jos, cu un organ central de conducere, cu organe regionale și pe întreprinderi — ceea ce crea posibilitatea cuprinderii și mobilizării întregii mase muncitorimii cefeștilor, desfășurării unor acțiuni unitare,

coordonate în toate centrele feroviare din țară.

Alte în perioada de pregătire a Conferinței pe țară, cit și ulterior, tovarășul Gheorghiu-Dej a desfășurat o activitate multilaterală în principal cele două centre feroviare, — atât la Galați și Dej cit și la București, Cluj, Iași, Pașcani și alte centre — pentru organizarea muncitorimii cefeștilor, pentru explicarea liniei partidului, însușirea ei de către activii de partid și masa muncitorilor și înfrîngerea diferitelor influențe oportuniste, pentru aplicarea hotărîrilor Comitetului Central de acțiune și alegerea comitetelor locale, dînd exemplu de felul cum trebuie muncit în mijlocul maselor.

Sub îndrumarea sa, o contribuție activă la înfăptuirea liniei partidului și crearea frontului unic de jos al muncitorimii cefeștilor a adus zlarul „Lupta C.F.R.”, organul Comitetului Central de acțiune.

Este un merit al partidului nostru că — în ciuda prigoanei și legalității, a politicii luptei de dreapta al social-democrației care se împotriva vreau colaborării cu comunistii și căutau să abată muncitorii pe calea țigărețelor cu patronatul, în ciuda piedicilor puse la tot pasul de copiii siguranței și de cozile de topor ale direcției — a reușit să realizeze politica frontului unic de jos în principalele unități și centre feroviare din țară.

Frontul unic de jos s-a dezvoltat pe baza unei muncii sistematice a partidului pentru a se lega cit mai strîns de masele muncitorimii cefeștilor, pentru a atrage în luptă om cu om, echipă cu echipă și secție cu secție, pornind de la cerințe concrete, imediate, de la revendicările cele mai apropiate ale muncitorilor și mobilizîndu-i la acțiuni unitare pentru satisfacerea lor. Tocmai în acest fel partidul a reușit să mobilizeze mase tot mai largi, să ridice lupta lor pe trepte tot mai înalte și să-i imprime un caracter politic din ce în ce mai pronunțat, — pe baza faptului obiectiv că satisfacerea revendicărilor economice arzătoare se împletea în mod inevitabil cu lupta împotriva înfrîngii politice reacționare a guvernului burghezo-moșieresc.

Folosind experiența acumulată în organizarea mișcării cefeștilor, partidul și-a intensificat totodată activitatea în rîndurile altor categorii de muncitori, precum și în rîndurile șomerilor și ale păturilor mijlocii. A doua jumătate a anului 1932 a cunoscut o creștere, în forme variate, a mișcării populare de protest împotriva politicilor guvernului național-fărănăș — noul act de întreprins de acesta la începutul anului 1933 împotriva nivelului de trai al maselor, prin aplicarea celei de-a treia curbe de sacrificii sporind și mai mult indignarea și revolta muncitorimii.

Acțiunile pregătitoare întreprinse de partid — adunări pe secții și ateliere, ieșiri demonstrative ale muncitorilor la direcție pentru satisfacerea unor revendicări, demonstrații în fața atelierelor etc. — au evidențiat starea de spirit combativă a muncitorimii cefeștilor, strîmțînd totodată centrul de greutate al organizațiilor luptei de la sediul sindicatului la locul de producție, în însăși incinta atelierelor.

Însoțind demonstrativă din 28 ianuarie 1933 de la Atelierele C.F.R. Grivița, care a cuprins mii de muncitori și a silit direcția să accepte cererile privind plata avansului de salarii, a constituit o verificare a forțelor muncitorimii cefeștilor — cu acest prilej fiind alese comitete de acțiune pe întreaga lărgă program de revendicări.

Ținînd seama de gradul de radicalizare a muncitorilor cefești, partidul a aplicat, la greva din 2 februarie de la București, o formă înaltă de luptă a clasei muncitoare — greva cu ocuparea întreprinderii, însoțită de organizarea unei largi mișcări de solidaritate în afară. Într-o mare adunare, mii de muncitori de la Atelierele Grivița și-au exprimat hotărîrea de a rămîne în ateliere pînă la satisfacerea revendicărilor lor; ei au creat găzdi de autoapărare și pichete de grevă care au luat asupra lor paza porților, împiedicînd pătrunderea poliției și spărgătorilor de grevă.

Această formă de luptă a fost aplicată concomitent și la grevele organizate în mod coordonat, ca parte integrantă a acțiunii pe țară, la Atelierele C.F.R. de la Nicolina Iași, de la Galați, Pașcani — creîndu-se perspectiva unei greve generale a feroviarilor. În același timp aveau loc într-o serie de întreprinderi din alte centre muncitorești, ca Oradea, Brașov, Constanța, Brăila, greve și intruniri ale muncitorilor pentru revendicări proprii și ca solidarizare cu muncitorii cefești.

În fața uneia din cele mai puternice manifestări de unitate, dirigenie în luptă și solidaritate proletară, guvernul s-a văzut nevoit să înceapă tratative cu reprezentanții cefeștilor, care au obținut restituirea la scderea salariului cu 12 la sută proiectată de guvern, redobîndirea drepturilor anulate anterior, recunoașterea comitetului de întreprindere ca organ permanent de reprezentare a muncitorilor.

Întreaga desfășurare a luptelor muncitorimii cefeștilor a avut un ecou puternic și în rîndurile altor detașamente ale clasei muncitoare, îndeosebi ale petrolistilor din Valea Prahovei, de asemenea, greu loviți de criză și de măsurile monopolurilor străine.

În cursul lunii ianuarie au avut loc puternice greve la „Orion”, „Astra Română”, „Unirea”, însoțite de manifestații pe străzile orașului Ploiești. La 1 februarie au declarat grevă cu ocuparea întreprinderii muncitorii de la „Romino-Americană”, în jurul cărora s-au adunat și cei din alte întreprinderi petroliere. De la ciocniri violente de stradă cu jandarmii și polițiștii, muncitorii petrolisti au ajuns la asaltarea localului poliției din Ploiești, unde se găseau areștii delegații lor pe care i-au eliberat prin forță.

Văzînd în amploarea și orientarea luptelor muncitorești o primejdie pentru însăși temelile politice ale regimului burghezo-moșieresc, clasele exploatare au recurs la măsuri teroriste — decretarea stării de asediu, interzicerea Comitetului Central de acțiune al muncitorilor cefești, a comitetului de fabrică și a comitetului de grevă de la Grivița, a comitetelor de acțiune ale șomerilor, a comitetului anti-războinic, a sindicatelor și tuturor celorlalte organizații muncitorești neafiliate la Confederația sindicală reformistă, suspendarea ziarelor muncitorești. Deși partidul comunist era ilegalizat din 1924, de aproape 10 ani, în februarie 1933 a fost decretată o nouă „desființare” a lui — ca și cum aceasta sau „desființările” care au urmat, puteau suprima legile evoluției istorice, dezvoltarea clasei muncitoare și a partidului ei comunist!

Exprîmînd panica și deruta claselor exploatare, unul din autorii legii stării de asediu, Armand Călinescu, spune: „Mișcarea comunistă este o mișcare de masă și urmărește răsturnarea însăși a societății actuale. Noi am venit cu starea de asediu, pentru a preveni pînă o insurecție comunistă, care se pregătește”. După cum se vede, în prigoana și persecuțiile antidemocratice, reacționare, înrădăcinate de mult în viața politică a țării, nici lipsa drepturilor și restringerea libertăților cetățenești, caracteristic „democrației” burgheze ciuștă și fărănăș nu le mai erau suficiente și nu mai inspirau siguranța claselor exploatare; în starea de asediu, tribunalele și curțile marțiale, judecătorii sumare, în statornicirea unui regim militar de represiune — iată în ce își vedeau salvarea exploatarea, recunoscînd prin însoțirea acestor măsuri că sint asediați de masele populare conduse de comunisti!

La rîndul său, primul ministru Vaida-Voevod declara în parlament: „Trebuie salvată țara trezind peste toate legile, peste toate regulamentele, peste toate constituțiile, Fie dictatura, dar țara trebuie salvată”. Să fie încălecat și așvîrlite peste bord chiar și legile și constituția antidemocratică, să se institue dictatura cea mai riguroasă, să se transforme asasinat în masă și împușcarea muncitorilor, ca la Lupeni, în metodă permanentă de guvernămînt, la aceasta îndemna „nașii” Găzdi de fier, figura sinistră a reacțiunii burghezo-moșieresti doar-dor se va „salva țara”, adică privilegiile și huzurul a supriorilor, dominația capitalului monopolist!

Împotriva acestor sălbăticke măsuri represive, partidul a stabilit să se treacă la organizarea unor noi acțiuni, care să îmbrine apărarea revendicărilor ciștigate cu lupta împotriva stării de asediu, a terorii și fascismului, pentru drepturi și libertăți democratice. În aceste împrejurări, plenera lărgită a Comitetului Central de acțiune, care a avut loc la începutul lunii februarie 1933, a hotărît măsuri pentru deplasarea unui nou centru de grevă, la Atelierele Grivița și în centrele feroviare din țară.

Astfel, în ziua de 13 februarie au declarat grevă, cu ocuparea atelierelor, cefeștii din Cluj; populația muncitoare a orașului s-a aflat alături de lupta lor colectînd ajutoare, organizînd greve demonstrative și demonstrații de stradă, în cursul cărora au avut loc ciocniri cu poliția și jandarmii. Viguroase acțiuni de luptă începuseră la Iași, Oradea, Timișoara și în alte orașe.

Încercînd să preîntîmpine noua grevă proiectată la Grivița și să decapiteze lupta întregii muncitorimii cefeștilor, guvernul a trecut la arestarea, în noaptea de 14 spre 15 februarie, a conducătorilor cefeștilor, membri ai Comitetului Central de acțiune, în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej, membri ai comitetelor locale ale Partidului Comunist din România și Uniunii Tineretului Comunist, ai comitetelor de acțiune, ai comitetelor sindicale. Dar această nouă măsură represivă nu numai că n-a putut să împiedice desfășurarea acțiunii hotărîte, ci a îndrîjit și mai mult masele muncitorilor cefeștilor, sporindu-le hotărîrea de luptă.

În dimineața zilei de 15 februarie, muncitorii de la Grivița, dînd un minut exemplului de unitate proletară, curaj și eroism de masă, declară grevă, ocupînd întreaga incintă a atelierelor și cerînd respectarea cererilor lor din 2 februarie, imediată eliberare a conducătorilor lor areștiați, ridicarea stării de asediu, existența liberă a sindicatului și comitetului de fabrică. Deasupra Bucurestilor, care

luase aspectul unui oraș asediat, răsună fără întrerupere, vibrant, suieratul sirenei de la Grivița, pîrînd în inimile oamenilor muncii și răscînd toată populația muncitoare în atragă răspunsul: „acesta este un proces istoric care nu poate fi suspendat. El va înceta pur și simplu, odată cu înlăturarea exploatare”. Și într-adevăr, tovarăși, marele proces istoric al luptei poporului pentru libertate nu s-a sfîrșit atunci — el a continuat și a dus la condamnarea pe veci-veci a regimului de exploatare și caupire în țara noastră! (Aplauze).

Prin largă acțiune de solidaritate a maselor muncitorești, prin cuvîntul autelor de martori care, înfrîntînd amenințările și persecuțiile, veneau la proces din toate colțurile țării pentru a-i apăra pe conducătorii cefeștilor și petrolistilor și a-și exprima adunarea la lupta lor, prin nemurabilele mesaje, motiuni, scrisori provenind din rîndurile a diferite categorii sociale și care cereau eliberarea areștiaților, procesul a constituit o continuare, cu alte mijloace, a eroicelor lupte din februarie 1933.

Tovarăși,
Luptele cefeștilor și petrolistilor din 1933 au exercitat o înfrîngere profundă asupra întregii dezvoltări ulterioare a mișcării revoluționare din țara noastră, asupra istoriei patriei.

Pentru clasa noastră muncitoare luptele din februarie au însemnat o mare școală de educație revoluționară, au contribuit la ridicarea puterii a conștiinței sale de clasă; ele au arătat în mod deosebit de pregnant că forța clasei muncitoare stă în unitatea ei, că unitatea de acțiune este o condiție esențială pentru asigurarea rolului ei conducător în lupta împotriva claselor exploatare.

Luptele din februarie au dat o lovitură oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească; pentru clasa muncitoare a devenit mai clar că năzuințele ei de eliberare din jugul exploatare și asupririi își pot găsi realizarea numai sub conducerea partidului comunist, pe calea luptei revoluționare, calea marxism-leninismului. (Aplauze).

Clasa muncitoare s-a manifestat, pe arena vieții politice, ca singura forță socială capabilă să unească în jurul său pe toți cei ce muncesc, să-și asume rolul de conducător al poporului muncitor în lupta de eliberare. În timp ce clasele exploatare și partidele lor politice se afundau tot mai adînc în mlaștina trădării intereselor naționale și a serivilor țării, clasa muncitoare, în frunte cu partidul comunist, și-a demonstrat patriotismul fierbinte, hotărîrea de luptă pentru apărarea suveranității și independenței naționale. Aceasta a făcut să crească puternic rolul clasei muncitoare ca forță cea mai înaintată a societății și prestigiuul partidului comunist în rîndurile celor ce muncesc.

Asasinat în masă împotriva cefeștilor, samovolnic și mîsurile represive împotriva întregii muncitorimii și a altor pături ale oamenilor muncii, încălcarea brutală a celor mai elementare drepturi cetățenești, ofensiva împotriva nivelului de trai al celor ce muncesc — toate acestea au slăbit influența în mase a partidelor burgheze, îndeosebi a partidului național-fărănăș.

O covîrșitoare însemnată au avut luptele din februarie în viața partidului. În cursul și în urma luptelor din februarie, partidul s-a legat strîns de detașamentele de bază ale clasei muncitoare. El s-a întîrît prin intrarea în rîndurile sale a celor mai combative și mai revoluționare elemente proletare, lucru de o deosebită importanță dată fiind situația nesatisfăcătoare a compoziției sociale a partidului lăsată moștenire de luptele fracționiste.

În luptele din februarie și în cele desfășurate în anii ce au urmat, din rîndurile clasei muncitoare s-au ridicat numeroase cadre de conducători revoluționari căliți, legați inseparabil de masele muncitorești și cu o bogată experiență a activității nemijlocite în rîndurile acestora. Cadrele ridicate în această perioadă au avut un rol de bază în întărirea partidului în călătoria politico-ideologică, în sudarea unității de nezdruccinat a rîndurilor lui, ceea ce a dat partidului posibilitatea de a conduce cu succes lupta pentru răsturnarea dictaturii fasciste, pentru desfășurarea revoluției populare și construirea socialismului. Capacitatea de organizare a maselor muncitoare, care a permis înălțarea principalității și dirigenției neînduplecate în fața dusmanului, fidelitatea față de interesele clasei muncitoare, ale poporului, sint trăsături caracteristice ale acestor cadre, avînd în frunte pe tovarășul Gheorghiu-Dej. (Aplauze puternice, prelungite, urale).

Luptele cefeștilor și petrolistilor au constituit un izvor bogat de învățămînt pentru toate sectoarele de activitate ale partidului, l-au îmbogățit cu experiența deosebit de prețioasă a organizațiilor unor acțiuni revoluționare de mare amploare. Aplicînd în viață aceste învățămînt, partidul a organizat și condus în anii care au urmat numeroase acțiuni de masă — greve, manifestații și demonstrații ale proletariatului, mișcări țărănești, ale păturilor mijlocii orășenești.

sală, — că, cu orice împotriviri, va veni vremea răspunderilor pentru acei care i-au hărăzit o soartă de robi”. În amenințarea precedenței lui va suspenda dezbaterile își atrage răspunsul: „acesta este un proces istoric care nu poate fi suspendat. El va înceta pur și simplu, odată cu înlăturarea exploatare”. Și într-adevăr, tovarăși, marele proces istoric al luptei poporului pentru libertate nu s-a sfîrșit atunci — el a continuat și a dus la condamnarea pe veci-veci a regimului de exploatare și caupire în țara noastră! (Aplauze).

Prin largă acțiune de solidaritate a maselor muncitorești, prin cuvîntul autelor de martori care, înfrîntînd amenințările și persecuțiile, veneau la proces din toate colțurile țării pentru a-i apăra pe conducătorii cefeștilor și petrolistilor și a-și exprima adunarea la lupta lor, prin nemurabilele mesaje, motiuni, scrisori provenind din rîndurile a diferite categorii sociale și care cereau eliberarea areștiaților, procesul a constituit o continuare, cu alte mijloace, a eroicelor lupte din februarie 1933.

Tovarăși,
Luptele cefeștilor și petrolistilor din 1933 au exercitat o înfrîngere profundă asupra întregii dezvoltări ulterioare a mișcării revoluționare din țara noastră, asupra istoriei patriei.

Pentru clasa noastră muncitoare luptele din februarie au însemnat o mare școală de educație revoluționară, au contribuit la ridicarea puterii a conștiinței sale de clasă; ele au arătat în mod deosebit de pregnant că forța clasei muncitoare stă în unitatea ei, că unitatea de acțiune este o condiție esențială pentru asigurarea rolului ei conducător în lupta împotriva claselor exploatare.

Luptele din februarie au dat o lovitură oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească; pentru clasa muncitoare a devenit mai clar că năzuințele ei de eliberare din jugul exploatare și asupririi își pot găsi realizarea numai sub conducerea partidului comunist, pe calea luptei revoluționare, calea marxism-leninismului. (Aplauze).

Clasa muncitoare s-a manifestat, pe arena vieții politice, ca singura forță socială capabilă să unească în jurul său pe toți cei ce muncesc, să-și asume rolul de conducător al poporului muncitor în lupta de eliberare. În timp ce clasele exploatare și partidele lor politice se afundau tot mai adînc în mlaștina trădării intereselor naționale și a serivilor țării, clasa muncitoare, în frunte cu partidul comunist, și-a demonstrat patriotismul fierbinte, hotărîrea de luptă pentru apărarea suveranității și independenței naționale. Aceasta a făcut să crească puternic rolul clasei muncitoare ca forță cea mai înaintată a societății și prestigiuul partidului comunist în rîndurile celor ce muncesc.

Asasinat în masă împotriva cefeștilor, samovolnic și mîsurile represive împotriva întregii muncitorimii și a altor pături ale oamenilor muncii, încălcarea brutală a celor mai elementare drepturi cetățenești, ofensiva împotriva nivelului de trai al celor ce muncesc — toate acestea au slăbit influența în mase a partidelor burgheze, îndeosebi a partidului național-fărănăș.

O covîrșitoare însemnată au avut luptele din februarie în viața partidului. În cursul și în urma luptelor din februarie, partidul s-a legat strîns de detașamentele de bază ale clasei muncitoare. El s-a întîrît prin intrarea în rîndurile sale a celor mai combative și mai revoluționare elemente proletare, lucru de o deosebită importanță dată fiind situația nesatisfăcătoare a compoziției sociale a partidului lăsată moștenire de luptele fracționiste.

În luptele din februarie și în cele desfășurate în anii ce au urmat, din rîndurile clasei muncitoare s-au ridicat numeroase cadre de conducători revoluționari căliți, legați inseparabil de masele muncitorești și cu o bogată experiență a activității nemijlocite în rîndurile acestora. Cadrele ridicate în această perioadă au avut un rol de bază în întărirea partidului în călătoria politico-ideologică, în sudarea unității de nezdruccinat a rîndurilor lui, ceea ce a dat partidului posibilitatea de a conduce cu succes lupta pentru răsturnarea dictaturii fasciste, pentru desfășurarea revoluției populare și construirea socialismului. Capacitatea de organizare a maselor muncitoare, care a permis înălțarea principalității și dirigenției neînduplecate în fața dusmanului, fidelitatea față de interesele clasei muncitoare, ale poporului, sint trăsături caracteristice ale acestor cadre, avînd în frunte pe tovarășul Gheorghiu-Dej. (Aplauze puternice, prelungite, urale).

Luptele cefeștilor și petrolistilor au constituit un izvor bogat de învățămînt pentru toate sectoarele de activitate ale partidului, l-au îmbogățit cu experiența deosebit de prețioasă a organizațiilor unor acțiuni revoluționare de mare amploare. Aplicînd în viață aceste învățămînt, partidul a organizat și condus în anii care au urmat numeroase acțiuni de masă — greve, manifestații și demonstrații ale proletariatului, mișcări țărănești, ale păturilor mijlocii orășenești.

Luptele din februarie au contribuit la dezvoltarea legăturilor partidului în rîndurile diferitelor pături sociale. Aceasta s-a vădit în anii 1934—1937 prin crearea unui șir de organizații legale, cu caracter democratic progresist, antifascist, cu participarea unui mare număr de intelectuali, scriitori, oameni de știință și cultură, în rezultatele obținute de partid pe calea făuririi în această perioadă a unui larg front popular antifascist.

Ecoul pe care l-au avut aceste lupte în rîndurile țărănimii și-a găsit expresie în înălțarea, în 1933, a Frontului Plugarilor, organizație democratică a țărănimii muncitoare, care încă în 1934 a încheiat un front comun de luptă cu partidul comunist, în intensificarea acțiunilor țărănești de luptă.

Desfășurîndu-se în plină perioadă a crizei economice mondiale și fiind îndreptate nu numai împotriva capitalului autohton, ci și a pozițiilor deținute în țara noastră de monopolurile și băncile străine, împotriva pregătirii războiului antisovietic, luptele din februarie au avut o mare importanță internațională, au lovit în politica și în interesele imperialismului. A crescut prestigiuul internațional al clasei muncitoare din România, mișcarea comunistă a dat o înaltă apreciere luptelor muncitorimii cefeștilor. Organul de presă al Internaționalei Comuniste scria că luptele cefeștilor și petrolistilor „vor intra în istoria mișcării muncitorești internaționale ca una din paginile ei minunate”.

Ca primă ridicare a proletariatului după instaurarea dictaturii hitleriste în Germania, luptele din februarie au demonstrat că clasa muncitoare este principala forță a luptei antifasciste; numeroase partide comuniste și muncitorești, subliniînd aportul pe care formele și metodele de organizare și de luptă folosite de proletariatul român l-au adus în îmbogățirea tezaurului comun de experiență revoluționară al clasei muncitoare, au arătat totodată că aceste lupte reprezintă un exemplu însușitor și un îndemn pentru proletariatul propriu. „În această perioadă — arăta în Apelul său Comitetului internațional al muncitorilor feroviarilor — eroica luptă a muncitorilor feroviarilor romini constituie un semnal. Pentru muncitorii feroviarilor din toate țările ea este dovadă că forța clasei muncitoare este imensă și de neînvingătoare atunci cînd este unită, a vind la bază frontul unic revoluționar”.

„Orice muncitor — scria organul Partidului Comunist englez, ziarul „Daily Worker” din 18 februarie 1933 — va vedea în acest eroism al muncitorilor romini o reflectare a hotărîrii de a lupta, cu orice risc, împotriva forțelor reacționare capitaliste din toate țările. Noi ridicăm făclă aprinsă, în cinstea tovarășului nostru muncitor din România și o ducem înainte în lupta contra „propriei noastre” clase dominante”.

Insufletită de ideile internaționalismului proletar, clasa muncitoare de pretutindeni și-a manifestat activ solidaritatea cu muncitorimea romină. Cu o mare forță s-a făcut auzit glasul frățesc al poporului sovietic, mii de mesaje de solidaritate au venit din Franța, Cehoslovacia, Polonia, Bulgaria, Ungaria, Grecia, Anglia, Italia și alte țări ale Europei, ale Americii, Asiei, Africii, din Australia. Cercuri largi ale opiniei publice democratice, reprezentanți marcanți ai culturii mondiale și-au exprimat simpatia față de eroicii muncitori de la Grivița, au protestat împotriva asasinatului în masă, împotriva poliției teroriste a guvernului burghezo-moșieresc.

Tovarăși,
Tradițiile revoluționare ale poporului român, amintirea eroicelor lupte ale cefeștilor și petrolistilor însuflețesc oamenii muncii din țara noastră în munca lor plină de elan, sub steagul partidului, pentru dezvoltarea marilor centre revoluționare, pentru înflorirea Republicii Populare Romine, pentru obținerea unor noi și noi victorii, cit mai strălucite, pe drumul desăvîșirii construcției socialiste în scumpă noastră patrie!

(Aplauze furtunoase, urale. Întreaga asistență ovaționează îndelung pentru Partidul Muncitoresc Român, pentru Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej).

În anii întrecuți ai dictaturii fasciste, cînd România a fost ținută în prăpastia războiului criminal antisovietic, clasa muncitoare în frunte cu

partidul comunist, ținînd sus steagul apărării intereselor naționale, a desfășurat o neobosită activitate pentru unirea și mobilizarea tuturor forțelor patriotice în lupta împotriva dictaturii antifasciste și a ocupanților hitleristi.

Urișul potențial revoluționar al clasei noastre muncitoare și maselor largi ale oamenilor muncii, care și-a găsit expresie în luptele din februarie 1933, s-a manifestat din plin în desfășurarea insurecției armate de la 23 August 1944 și a revoluției populare care i-a urmat, în lupta dusă de poporul român pentru instaurarea regimului democratic-popular și construirea socialismului. (Aplauze prelungite).

S-a schimbat fundamental înfășurarea patriei noastre. România a devenit o țară înaltă, cu o industrie și o agricultură socialistă în plină dezvoltare, cu o cultură înfloritoare. În țara noastră, în care a fost lichidată exploatarea omului de către om, oamenii muncii trăiesc o viață nouă, ca stăpîni ai propriilor destine, bucurîndu-se de roadele muncii lor, de rezultatele dezvoltării continue a economiei naționale.

Cea mai măreață cucerire a poporului, care umple de mîndrie inimile oamenilor muncii, este victoria deplină a socialismului. S-a îndeplinit astfel idealul pentru care au luptat cei mai buni fii ai poporului muncitor, pentru care au înfruntat teroarea sălbatică, prigoana ilegalității, temerile și lagărele, pentru care mulți dintre ei și-au jertfit viața — figuri lăunose de eroi, păstrate pe veci în inima clasei muncitoare, în filele istoriei de luptă a poporului român!

Eroica noastră clasă muncitoare, conștinind cu cînte, în noile condiții istorice, glorioase, își trădează revoluționare, își îndeplinește cu deplin succes misiunea de forță conducătoare a societății noi. Într-o unitate de nezdruccinat, clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea muncescă cu însufletire, concentrînd și toate forțele spre înfăptuirea mărețului program trasat de Congresul al III-lea al partidului în vederea desăvîșirii construcției socialiste și trecerii treptate la comunism. (Aplauze puternice, îndelungate).

Întregul popor urmează cu nemărginită încredere și dragoste Partidul Muncitoresc Român, în care vede pe conducătorii săi ferm și încrezător, căliți în lupte. Sudat printr-o coeziune interioară de nezdruccinat, legat indisolubil de masele muncitoare, partidul nostru este astăzi mai puternic ca orînd.

Călușindu-se neabătut, cu fidelitate, după învățătura lui Marx, Engels, Lenin, Partidul Muncitoresc Român militează consecvent pentru întărirea unității de luptă a muncitorimii comuniste mondiale pe baza principiilor marxism-leninismului, pentru continua întărirea și prietenia frățescă și a unității populare marxi comuniste a țărilor socialiste, pentru triumful principiilor coexistenței pașnice, pentru victoria cauzei socialismului și păcii. (Aplauze).

Oamenii muncii din țara noastră, care și-au curcit libertatea cu prețul altor jertfe de sînge, sint pătrunși de sentimentele solidarității cu clasa muncitoare internațională, cu frații lor de clasă din țările capitaliste, cu popoarele care luptă pentru sfîrșirea jugului colonial, cu toți cei care în lumea întreagă luptă pentru libertate și progres social, pentru pace. (Aplauze puternice).

Tovarăși,
Tradițiile revoluționare ale poporului român, amintirea eroicelor lupte ale cefeștilor și petrolistilor însuflețesc oamenii muncii din țara noastră în munca lor plină de elan, sub steagul partidului, pentru dezvoltarea marilor centre revoluționare, pentru înflorirea Republicii Populare Romine, pentru obținerea unor noi și noi victorii, cit mai strălucite, pe drumul desăvîșirii construcției socialiste în scumpă noastră patrie!

(Aplauze furtunoase, urale. Întreaga asistență ovaționează îndelung pentru Partidul Muncitoresc Român, pentru Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej).

A apărut

Albumul „Momente din istoria Partidului Muncitoresc Român”</

GENEVA: Lucrările Comitetului celor 18

GENEVA 15 — De la trimitul special Agerpres C. Benga. In sedința din 15 februarie a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, prezidată de delegatul R. P. Polone, primul a luat cuvântul reprezentantul R. P. Romine GEORGE MACOVESCU.

In continuare reprezentantul român a arătat că o altă problemă importantă, asupra căreia comitetul va trebui să-și concentreze toată atenția, o constituie încheierea tratatului cu privire la interzicerea experimentelor cu arme nucleare.

După cum declara la 29 decembrie 1962 președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, Gheorghe Gheorghiu-Dej, a arătat în încheiere G. Macovescu, „o apreciere realistă a situației internaționale arată că în zilele noastre singura alternativă este coexistența pașnică.

Reîntrunirea conferinței celor 18, a arătat el, de lucrările careia popoarele întregii lumi au legat mari nădejdi, constituie un element pozitiv în desfășurarea relațiilor internaționale, menit să contribuie la realizarea îmbunătățirii climatului politic internațional, la promovarea cauzei păcii și securității în lumea întreagă.

Delegația romină și-a exprimat în repetate rânduri părerea că pentru nevoile reale de control asupra îndeplinirii obligațiilor decurgând dintr-un tratat de încetare și interzicere a experimentelor cu arme nucleare, mijloacele tehnice naționale sunt suficiente.

Indeplinind instrucțiunile guvernului său, delegația romină înțelege să-și consacre toate eforturile în vederea realizării înțelegerii în probleme ce stau în fața Comitetului, sprijinind orice propunere constructivă menită să promoveze cauza păcii, prieteniei între popoare, cauza dezarmării generale și totale.

Cuvântarea reprezentantului R. P. Romine

In istoria ei, omenirea a mai trecut prin numeroase calamități și războiului nu a fost cea de pe urmă. Dar, a subliniat delegatul român, niciodată de-a lungul mileniilor nu a apăsât asupra omenirii un pericol mai mare ca acela care planază acum asupra ei.

După o analiză a situației actuale, acum când ne reluăm lucrările, găsim că pe de o parte s-a accentuat primejdia izbucnirii unui război nuclear — și această datorită ivirii unor noi factori de mărire a tensiunii internaționale — iar pe de altă parte s-au deschis noi perspective de înțelegere între părțile care stau față în față.

După cuvântarea delegatului român a luat cuvântul reprezentantul Braziliei, de Melo Franco Jr., care a subliniat că participarea la tratativele de la Geneva trebuie să depună toate eforturile spre a apropia ziua semnării acordului cu privire la dezarmare. El s-a pronunțat pentru încetarea imediată a experimentelor nucleare și a sprijinit ideea creării unor zone denucleezate în America Latină.

La reluarea activității noastre trebuie să ne concentrăm eforturile spre rezolvarea acelor probleme care creează posibilitatea evitării izbucnirii războiului nuclear.

Cred că sîntem îndreptățiți să ne întrebăm: cit de lungă este lista obiectivelor, a obstacolelor? Delegația romină consideră că în comitetul nostru trebuie să fie examinate și adoptate și să fie aplicate, destinate îmbunătățirii situației internaționale și consolidării păcii.

Reprezentantul R. P. Bulgariei, M. Tarabanov, a expus amănunțit poziția guvernului său în problema dezarmării și încetării experimentelor cu arme nucleare. El a spus că situația internațională impune luarea de îndată a unor măsuri pentru preîntîmpinarea primejdiei unui război nuclear.

George Macovescu a arătat că existența pe teritoriul străin a unor baze pentru ducearea la îndeplinire a armelor nucleare constituie un factor de agravare a situației internaționale, de accentuare a primejdiei războiului nuclear, focare de neliniște, de primejdie a securității statelor vizate, de tensiune în relațiile internaționale.

Delegația romină și-a exprimat în repetate rânduri convingerea că, încă din prima etapă a lucrărilor de dezarmare generală și totală, trebuie să fie lichidate toate bazele militare străine, să fie retrase toate forțele armate aflate pe teritoriul altor state.

Reprezentantul U.R.S.S., M. Mbu, conducătorul delegației Nigeriei, a vorbit despre îngrijorarea serioasă a popoarelor din întreaga lume și în special a popoarelor din Africa în legătură cu continuarea cursului inarmărilor. El s-a pronunțat în favoarea încheierii unui tratat de neagresiune între țările membre ale tratatului de la Varșovia și țările membre ale N.A.T.O.

Delegația romină se pronunță de asemenea pentru adoptarea altor măsuri colaterale. Pentru succesul lucrărilor noastre, pentru realizarea înțelegerii este nevoie de multe condiții, printre care: abordarea problemelor într-un spirit constructiv, în spiritul negocierilor, nu este ultima. Acordul în orice problemă internațională a zilelor noastre devine posibil dacă de ambele părți prezidează înțelegerea necesității compromisului rațional.

Delegația romină se pronunță de asemenea pentru adoptarea altor măsuri colaterale. Pentru succesul lucrărilor noastre, pentru realizarea înțelegerii este nevoie de multe condiții, printre care: abordarea problemelor într-un spirit constructiv, în spiritul negocierilor, nu este ultima. Acordul în orice problemă internațională a zilelor noastre devine posibil dacă de ambele părți prezidează înțelegerea necesității compromisului rațional.

Delegația romină se pronunță de asemenea pentru adoptarea altor măsuri colaterale. Pentru succesul lucrărilor noastre, pentru realizarea înțelegerii este nevoie de multe condiții, printre care: abordarea problemelor într-un spirit constructiv, în spiritul negocierilor, nu este ultima. Acordul în orice problemă internațională a zilelor noastre devine posibil dacă de ambele părți prezidează înțelegerea necesității compromisului rațional.

Conferința de presă a președintelui S. U. A.

WASHINGTON 15 (Agerpres). — La conferința de presă din 14 februarie a președintelui S.U.A., John Kennedy, s-a acordat deosebită atenție situației actuale a relațiilor dintre S.U.A. și Europa occidentală, precum și perspectivei politicii americane în Europa occidentală.

Delegația romină și-a exprimat în repetate rânduri convingerea că, încă din prima etapă a lucrărilor de dezarmare generală și totală, trebuie să fie lichidate toate bazele militare străine, să fie retrase toate forțele armate aflate pe teritoriul altor state.

Delegația romină și-a exprimat în repetate rânduri convingerea că, încă din prima etapă a lucrărilor de dezarmare generală și totală, trebuie să fie lichidate toate bazele militare străine, să fie retrase toate forțele armate aflate pe teritoriul altor state.

Președintele a subliniat, de asemenea, că Statele Unite vor fi gata să examineze propunerea privind crearea Comitetului executiv în cadrul Consiliului N.A.T.O., format din reprezentanți ai S.U.A., Angliei și Franței, care să aibă dreptul să hotărască prin majoritate de voturi problema folosirii de către N.A.T.O. a armei nucleare.

Președintele a subliniat, de asemenea, că Statele Unite vor fi gata să examineze propunerea privind crearea Comitetului executiv în cadrul Consiliului N.A.T.O., format din reprezentanți ai S.U.A., Angliei și Franței, care să aibă dreptul să hotărască prin majoritate de voturi problema folosirii de către N.A.T.O. a armei nucleare.

Președintele a subliniat, de asemenea, că Statele Unite vor fi gata să examineze propunerea privind crearea Comitetului executiv în cadrul Consiliului N.A.T.O., format din reprezentanți ai S.U.A., Angliei și Franței, care să aibă dreptul să hotărască prin majoritate de voturi problema folosirii de către N.A.T.O. a armei nucleare.

din viața și lupta tineretului lumii

Rezoluția sesiunii Comitetului Executiv al F. M. T. D.

Agencia M.T.I. a transmis textul rezoluției adoptate la sesiunea Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat, care s-a ținut între 6 și 9 februarie la Budapesta.

Sarcina principală a tineretului se spune în rezoluție, constă în a lua toate măsurile în scopul atragerii păturilor celor mai largi ale tineretului la lupta pentru pace și dezarmare. F.M.T.D. sprijină pe de-a-ntregul propunerea de a se convoca o conferință internațională a tineretului pentru dezarmare, care va contribui la dezvoltarea continuă a eforturilor tinerei generații în lupta pentru pace, pentru independența popoarelor și coexistența pașnică a diferitelor țări.

Mesajul președintelui Kennedy despre problemele tineretului american

Președintele Kennedy a adresat la 14 februarie un mesaj Congresului S.U.A. în care se ocupă de problema tineretului american și a viitorului acestuia. În mesaj președintele Kennedy pune îndobescă accentul asupra insuficienței mijloacelor de educație aflate la dispoziția tineretului, agravarea de licenței juvenile și nivelul de viață coborât al unui mare număr de tineri americani.

Dificultățile învățămîntului în Turcia

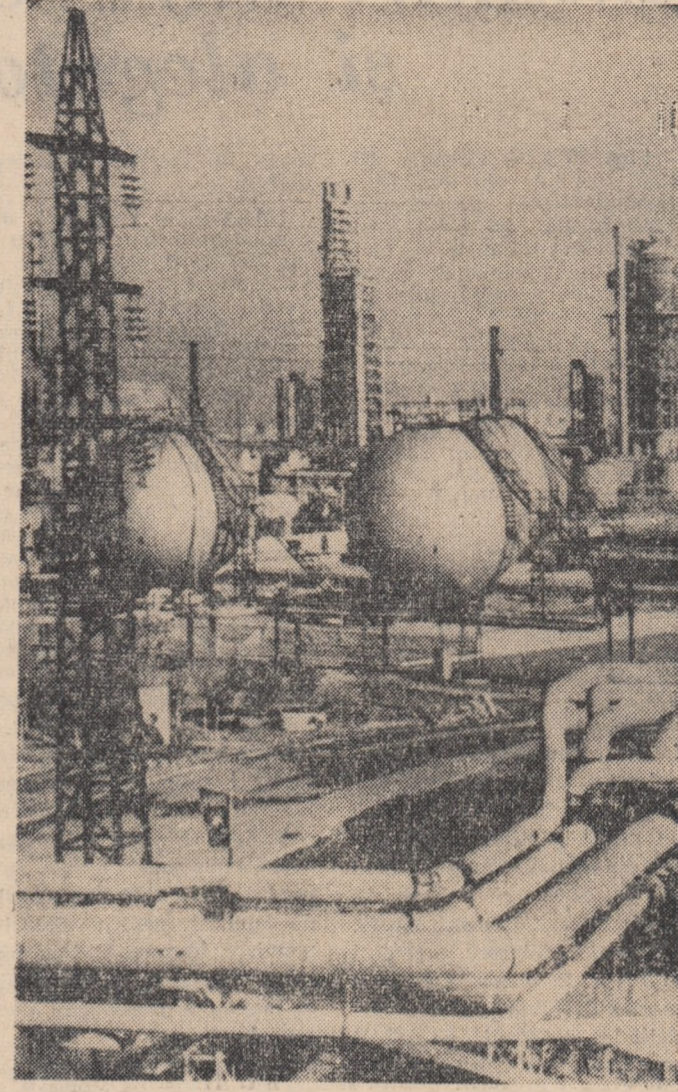
Luind cuvîntul în Senatul turc, prof. Şekker Raşit Hatipoğlu, ministrul instrucțiunii publice, a declarat că în anul școlar 1961-1962 în Turcia au rămas nescolăriți peste un milion de copii, care nu au avut posibilitatea să frecventeze școlile din cauza lipsei de mijloace.

La Moscova: Semnarea planului de colaborare pe 1963 între A. R. L. U. S. și A. P. S. R.

MOSCOVA. — La Moscova s-a desfășurat tratative între delegația Asociației Romine pentru Legătură de prietenie cu U.R.S.S. (A.R.L.U.S.) și delegația Uniunii Asociațiilor sovietice de prietenie și relații culturale cu țările străine și Asociației de Prietenie Sovietico-Romine (A.P.S.R.) în vederea semnării planului de colaborare pe anul 1963.

Conferința pentru folosirea științei și tehnicii în interesul regiunilor insuficient dezvoltate

GENEVA 15. — Trimitul special Agerpres C. Benga transmite: Joi după-amiază a avut loc o sesiune generală a Conferinței Națiunilor Unite pentru folosirea științei și tehnicii în interesul regiunilor insuficient dezvoltate, care a deschis discuția în problema dezvoltării telecomunicațiilor.

U.R.S.S.: Aspect al rafinării de petrol de la Novo-Bakinsk, R.S.S. Azerbaidjaneză

Foto: TASS-MOSCOVA

Sedința C. A. E. R.

PRAGA 15 (Agerpres). — La 11 și 12 februarie 1963 a avut loc la Praga prima sesiune a Comisiei permanente pentru problemele valutare și financiare a C.A.E.R.

Situția din Irak

PARIS. — Corespondentul agenției France Presse, referindu-se la știri sosită la Teheran în seara zilei de 14 februarie din regiunile granițale ale Irakului, transmite că luptele dintr-o serie de orașe ale Republicii Irak, nu au încetat ci, dimpotrivă rezistența față de noul regim se organizează pe o bază mai largă.

Apelul F. M. T. D.

BUDAPESTA (Agerpres). — Federația Mondială a Tineretului Democrat a adresat președintelui Republicii Irak, Abdul Salam Aref, și secretarului general al O.N.U. telegrama în care protestează împotriva măsurilor de represalii care se exercită în Irak împotriva cetățenilor progresiști.

Acțiunile patrioților din Venezuela

CARACAS 15 (Agerpres). — Știrile provenite din Venezuela confirmă că la Caracas și în suburbii muncitorești ale acestui oraș continuă de două zile luptele de stradă între poliție și patrioți care protestează împotriva regulilor instaurate de guvernul lui Romulo Betancourt, împotriva vizitei pe care șeful guvernului intenționează să o facă în S.U.A.